



کودکان آسیب پذیرترین سرنشینان خودروها هستند

امروزه با توجه به گسترش جوامع شهری و افزایش نقش اتومبیل در سفرهای درون و برون شهری، بحث ایمنی سرنشینان خودروها نیز بیشتر از گذشته مورد توجه قرار گرفته است...

امروزه با توجه به گسترش جوامع شهری و افزایش نقش اتومبیل در سفرهای درون و برون شهری، بحث ایمنی سرنشینان خودروها نیز بیشتر از گذشته مورد توجه قرار گرفته است.

کودکان، سرنشینان نحیف و آسیب پذیرتر خودروها هستند که برای محافظت از آنها باید تمهیدات ویژه‌ای اندیشید. یکی از وسایل محافظت از کودکان در برابر حوادث رانندگی، صندلی ایمنی کودک است که نقش غیرقابل انکاری در حفاظت از کودکان برعهده دارد. در جوامع پیشرفته تحقیقات گسترده و دامنه‌داری درباره این وسیله صورت گرفته به گونه‌ای که در حال حاضر صندلی‌های ایمنی کودک را به 3 گروه عمده صندلی نوزادان، صندلی کودکان و صندلی حامی تقسیم‌بندی می‌کنند که هر یک انواع متفاوتی دارند و برای گروه‌های مختلف سنی و وزنی کودکان مورد استفاده قرار می‌گیرند.

1) صندلی نوزاد (Infant Seat): این صندلی برای کودکان کمتر از یک سال و یا وزن کمتر از 9 کیلوگرم استفاده می‌شود. از آنجا که این کودکان ستون فقراتی به شدت آسیب‌پذیر دارند، برای دستیابی به ایمنی بیشتر و جلوگیری از حرکت ناگهانی در ناحیه ستون فقرات آنها، صندلی نوزادان را به صورت رو به عقب در خودرو نصب می‌کنند.

لازم به ذکر است که بهترین زاویه پشتی این نوع صندلی 45 درجه است. همچنین گونه‌ای از این نوع صندلی قابل حمل است که در خارج از خودرو نیز می‌توان از آن استفاده کرد. بعضی از انواع این مدل صندلی، برای نصب در خودرو پایه‌های مخصوصی دارند.

2) صندلی کودک (Child Seat): این نوع صندلی که خود دارای گروه‌های متفاوتی برحسب قد و یا وزن کودک است، برای کودکان با سن بیش از یک سال و وزن بیشتر از 9 کیلوگرم (و تا حدود 18 کیلوگرم) مناسب است. طریقه نصب آن (به صورت رو به جلو و یا رو به عقب) با توجه به جثه و وزن کودک و گروهی که صندلی در آن قرار می‌گیرد، متفاوت است.

3) صندلی حامی (Booster Seat): این نوع صندلی خودرو برای افراد بزرگسال طراحی شده، از این رو برای اصلاح نحوه قرارگرفتن کمر بند ایمنی روی بدن کودکانی که وزن آنها بیش از 18 کیلوگرم است و نیز تا زمانی که آنها بتوانند به راحتی روی صندلی خودرو بنشینند و در حالی که به پشتی صندلی تکیه داده‌اند، پاهایشان از لبه صندلی خم شود و کمر بند ایمنی از وسط شانه و قفسه سینه آنها عبور کند، به نوع بسیار ساده‌تری از صندلی ایمنی کودک نیاز است که به آن صندلی حامی می‌گویند و تنها وظیفه آن اصلاح نحوه قرار گرفتن کمر بند ایمنی خودرو روی بدن کودک است.

باید به خاطر داشت که همواره بهترین محل استقرار کودکان تا 12 سالگی با وزن 27 کیلوگرم، صندلی عقب خودروست به خصوص زمانی که کیسه هوای خودرو در حالت فعال قرار دارد، اما اگر بناست صندلی ایمنی کودک در صندلی جلوی خودروی مجهز به کیسه هوا قرار گیرد، باید به توصیه‌های تولیدکننده خودرو در این خصوص توجه کرد.

به هر حال اگر قصد خرید یک صندلی ایمنی را دارید، دقت کنید صندلی مذکور متناسب با سن، قد و جثه کودک باشد. عمر صندلی نباید بیشتر از 10 سال (و یا ترجیحاً 5 سال) باشد.

مطالعه دفترچه راهنمای صندلی ایمنی کودک را فراموش نکنید زیرا هر تولیدکننده‌ای در راهنمای محصول خود نکاتی را درج می‌کند که ممکن است در زمان نصب و یا استفاده از محصول برای شما و ایمنی کودک مهم باشد.

اگر از صندلی‌هایی استفاده می‌کنید که قابل تغییر هستند و یا با اعمال تغییرات لازم می‌توانید آنها را برای گروه‌های مختلف سنی قابل استفاده کنید، حتماً راهنمای استفاده از وسیله را که توسط سازنده تهیه شده است، به دقت مطالعه کنید تا تغییرات را به نحو احسن انجام دهید، در ضمن دقت کنید که پس از انجام تغییرات، کمر بندهای ایمنی خودرو باعث آزار و اذیت کودک نشود.

بهترین جا برای کودکان زیر 12 سال، صندلی عقب خودروست. صندلی جلوی خودرویی که کیسه هوای سرنشین آن فعال است، به هیچ عنوان مکان مناسبی برای نوزادان نیست به خصوص اگر صندلی ایمنی آنها در حالتی باشد که صورتشان رو به جلو قرار گیرد.

برای نوزادان و کودکان ریزجثه‌ای که وزن آنها کمتر از 9 کیلوگرم است، حتماً از صندلی مخصوص نوزادان استفاده کنید زیرا این صندلی‌ها به دلیل نوع طراحی علاوه بر ایجاد آرامش بیشتر، در هنگام تصادف نیز کمترین فشار ممکن را بر استخوان‌های نرم و غضروفی کودک وارد می‌کند.

کودکان سرهای سنگینی دارند که روی گردن‌های ضعیف و نحیف آنها قرار دارد. ستون فقرات آنها نیز تنها توان حرکت حداکثر یک سانتی‌متری را به صورت ناگهانی دارد و در صورتی که حرکت بیش از این مقدار باشد، صدمات جبران‌ناپذیری به کودک وارد می‌شود. برای مقابله با هر حرکت ناگهانی باید صندلی کودکان حداقل تا یک سالگی به سمت عقب خودرو (خلاف جهت نشستن سایر سرنشینان) نصب شود.

در صورت نصب صندلی رو به عقب، چون کودک به صندلی تکیه داده است، در ترمزهای ناگهانی، ستون فقرات او کمترین حرکت

ناگهانی و فشار را متحمل خواهد شد و بنابراین آسیب کمتری به کودک وارد می‌شود. بهترین زاویه پشتی صندلی ایمنی نوزاد، در صورتی که صندلی‌اش رو به عقب نصب شود، زاویه 45 درجه با سطح افق است. صندلی‌های مخصوص نوزادان تا زمانی که قد آنها حدود 69 سانتی‌متر و وزنشان حدود 9 کیلوگرم است برای استفاده مناسبند. سر نوزاد باید حداقل 3 سانتی‌متر پایین‌تر از بالاترین نقطه صندلی قرار گیرد. اگر قد کودک بلند است اما هنوز به وزن 9 کیلوگرم نرسیده و یا کمتر از یک سال دارد، از دیگر صندلی‌های مناسب قابل نصب به صورت رو به عقب، استفاده کنید. قسمت بالایی قفسه سینه (همتراز با زیر بغل و روی قفسه سینه) بهترین محل قرار گرفتن سگک‌های کمربند ایمنی است. کمربندهای ایمنی را تا حدی محکم کنید که فشاری بر بدن کودک وارد نکند چون در غیراین صورت علاوه بر اینکه کودک احساس ناراحتی می‌کند، هنگام بروز حوادث نیز احتمال ایجاد جراحات ناشی از فشار کمربندها بر بدن وی افزایش می‌یابد. براساس تحقیقات، کودکان پس از 3 سالگی به دلیل استفاده نکردن والدین از تجهیزات ایمنی مناسب، بیشترین صدمات را در تصادفات می‌بینند. برای همین کودک می‌تواند در حالی که به پشتی صندلی خودرو تکیه داده، پاهایش در لبه صندلی از ناحیه زانو خم شده و کمربند ایمنی خودرو از روی شانه و قفسه سینه او عبور کند و قسمت پایین کمربند کاملاً در قسمت زیرین شکم روی انتهای ران‌های او قرار گیرد و برای مسافت‌های طولانی بدون احساس خستگی با شما همراه باشد؛ پس با توجه به سن و قد و وزن او از صندلی ایمنی مناسب و استاندارد استفاده کنید.